

Kristi himmelfärds dag

Pastor Johannes Rydh

Predikan på distans, 13 maj 2021

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Herre, himmelske Fader, du som lät din enfödde Son bli förnedrad, bespottad och dödad för våra synders skull, och som också upphöjde honom över allt och satte honom till att evigt regera vid din högra sida: Vi ber dig att vi idag ska få nåden att ta till oss ditt heliga Ord, så att vi därigenom förblir i tron och vinner evig salighet. Amen.

Predikotext: Apg. 1:1–11

I min förra skrift, käre Teofilus, skrev jag om allt som Jesus gjorde och lärde, fram till den dag då han blev upptagen till himlen, sedan han genom den helige Ande hade gett sina befallningar åt apostlarna som han hade utvalt. Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar lät sig ses av dem och talade med dem om Guds rike. Vid en måltid tillsammans med apostlarna befälde han dem: "Lämna inte Jerusalem utan vänta på vad Fadern har utlovat, det som ni har hört av mig. Ty Johannes döpte med vatten, men ni skall om några dagar bli döpta i den helige Ande."

När de nu var samlade frågade de honom: "Herre, är tiden nu inne för dig att återupprätta riket åt Israel?" Han svarade dem: "Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har fastställt. Men när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns." Då han hade sagt detta, såg de hur han lyftes upp, och ett moln tog honom ur deras åsyn. Medan de såg mot himlen dit han for upp, se, då stod två män i vita kläder hos dem. Och de sade: "Ni män från Galileen, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma

igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen."

Inledning

Gud har farit upp under jubel, Herren, under basuners ljud. Lovsjung Gud, lovsjung! Lovsjung vår konung, lovsjung! Gud sitter på sin heliga tron. (Ps. 47:6–7,9)

Idag högtidlighåller vi Kristi himmelfärds dag, då den uppståndne Jesus efter fyrtio dagar avslutade sin synliga närvaro här på jorden. Under tre år hade han vandrat tillsammans med sina lärjungar och undervisat om Guds rike. Nu var hans verk här på jorden fullbordat, och tiden var inne för Sonen att bli förhärligad och sätta sig på sin rättmätiga plats vid Guds högra sida. Det är den dag då vi på ett särskilt sätt belyser just detta hur Kristus, efter sin tid på jorden i förnedringens tillstånd, nu av Fadern upphöjdes och återinsattes till sin fulla gudomliga härlighet. Evangeliebokens titel och ämne är: "Från förnedring till härlighet".

Predikan sammanfattas i tre delar:

1. Kristus har av Fadern upphöjts.
2. Kristus regerar från Faderns högra sida.
3. Kristus är oss fortfarande nära.

1. Kristus har av Fadern upphöjts

Att Jesus från sin födelse fram till uppståndelsen befunnit sig i förnedringens tillstånd, det innebar att han inte till fullo gjorde bruk av sina gudomliga egenskaper. Det var inte så att han förlorade dem, som om han skulle ha av sagt sig sin gudomliga allsmakt eller allsvetande så att han inte längre hade dem. Nej, hans mänskliga och gudomliga natur var och förblir oupplösligt förenade, så att människan Kristus helt och hållet är Gud och bärare av alla Guds egenskaper, och där Gud verkligen är och förblir en människa, Marias son. Men under sin förnedrings tid avstod han från att framstå i sin fulla härlighet och

makt. Endast i undantagsfall lät han dem stråla fram när han utförde under och vid andra särskilda tillfällen, såsom på förklaringsberget. Att han gjorde så var för vår skull, för att han skulle genomgå det lidande som var bestämt för att vi därigenom skulle få salighet. När judarna kom för att gripa Jesus sade han till Petrus, som ville försvara honom med svärd:

”Eller menar du att jag inte kan be min Fader att han nu sänder till min tjänst mer än tolv legioner änglar? Men hur skulle då Skrifterna uppfyllas, som säger att detta måste ske?” (Matt. 26:53–54)

Det var inte med synlig makt och änglahäror som han utförde sitt försoningsverk och vann seger över döden. Det var som en fattig, enkel snickare, bespottad och hånad av sina fiender, förbannad på korssets trä.

Men när allt detta var fullbordat och Kristus uppstånden igen ifrån döden, då var tiden för hans utblottelse över. Då upphöjde Fadern honom över allting, och insatte honom på sin högra sida. I den åttonde psalmen läser vi: *En liten tid lät du honom vara ringare än Gud, med ära och härlighet krönte du honom. Du satte honom till Herre över dina händers verk, allt har du lagt under hans fötter. (Ps. 8:6–7)*

Genom himmelfärden steg Jesus upp från jorden och återinträdde till himmelen i gudomlig ära och majestät. Hans tronbestigning beskrivs härligt i Uppenbarelseboken:

Och Lammet gick fram och tog bokrullen ur högra handen på honom som satt på tronen. Och när det tog bokrullen, föll de fyra väsendena och de tjugofyra äldste ner inför Lammet. De hade var och en sin harpa och skålar av guld, fulla av rökelse, som är de heligas böner.

Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet, ja, allt som finns i dem hörde jag säga: ”Honom som sitter på tronen, honom och Lammet, tillhör tacksägelsen och priset, äran och makten i evigheternas evigheter.” (Upp. 5:7 ff)

Upphöjelsens tillstånd innebär att Sonen åter är i ständigt bruk av alla gudomliga egenskaper, men nu är han det också såsom *människa*. Härskaren som sitter på tronen och nu regerar över hela världen är en människa, vår broder. Himmelfärden innebar inte att hans kropp upplöstes till intet. Nej, Kristus är och förblir människa för evigt.

2. Kristus regerar från Faderns högra sida

Att Jesus nu sitter på Guds högra sida betyder inte att han är överksam, som ett ceremoniellt statsöverhuvud som passivt delegerar det dagliga myndighetsutövandet åt andra. Den uppfarne och förhärlijade Kristus utövar från tronen ett trefaldigt ämbete: han är *konung, profet* och *överstepräst*.

Som *konung* styr han över hela skapelsen och i synnerhet sin kyrka. Det är om detta som David skriver i den 110:e psalmen: *Herren sade till min Herre: ”Sätt dig på min högra sida, till dess att jag har lagt dina fiender som en fotapall under dina fötter.” (Ps. 110:1)* Allt är i hans hand, från atomernas minsta beståndsdel till världsrymdens oräkneliga galaxer. *Jag har fått all makt i himlen och på jorden (Matt: 28.18)* sade Jesus precis innan sitt uppstigande. Han råder över naturen och klimatet, över regn och torra. Han står över alla kungar, presidenter och parlament, och styr över världspolitik. Han uppehåller oss med mat och dryck, hus och hem, arbete och familj. Han verkar i och genom sina tjänare, och mitt ibland sina fiender. Han råder allt till det bästa för sin kyrka, och beskyddar och bevarar den från helvetets portar.

Som *profet* kallar han herdar och lärare till sin kyrka, som ska predika och förkunna Ordet och förvalta sakramenten. *Han som steg ner är också den som steg upp över alla himlar för att uppfylla allt. Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp. (Ef. 4:10–12)* I dagens text gav han löftet om den helige Andes gåva till apostlarna, och gav tio dagar senare pingstundret som ett särskilt tecken och bekräftelse av deras ämbete. Och alla trogna förkunnare som predikar samma evangelium är apostlarnas efterföljare.

Som *överstepräst* är Kristus vår medlare inför Fadern. Översteprästen var i Gamla Testamentet den som en gång om året gick in i det allra heligaste för att stänka blod på nådastolen, förbundsarkens lock, för att därigenom försona folkets synd. Kristus är den som bar fram sig själv som ett evigt offer som försoning för hela världens synder. Nu fortsätter han vid Guds högra sida att tala och vädja för vår skull. När djävulen kommer med lagens anklagelser så har vi Kristus som vår försvarsadvokat, och han säger: ”Den här människans synd har jag själv tagit på mig och gottgjort. Istället har hon genom tron fått min rättfärdighet, en rättfärdighet som har uppfyllt allt

vad lag heter. Alltså måste hon frikännas från all skuld och stå här som en av de heliga." Med Kristus vid Guds högra sida kan vi vara förvissade om våra synders förlåtelse och vår slutliga frälsning.

3. Kristus är oss fortfarande nära

Att Jesus har farit till himlen betyder inte att han nu lämnat oss ensamma. Himlen är ju inte en avgränsad plats i vårt universum som går att bestämma geografiskt. Det har ingen fysisk utsträckning som går att mäta.

Kristus är och har alltid varit allestädes närvarande, även såsom människa. Han är överallt i skapelsen, och han bor i varje kristens hjärta. Han har lovat: "Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." (Matt. 28:20)

Han kommer också till oss på ett alldeles särskilt sätt i nattvarden. "Tag och ät," säger han. "Detta är min kropp." Förnekare av realpresensen vill gärna peka på himmelfärden, liksom för att säga: "Han är ju där uppe, i himlen. Då kan han ju inte samtidigt vara i brödet. Det måste alltså förstås symboliskt." Men det är en helt felaktig slutsats, dragen av mänskliga förnuft, som inte alls stämmer med Skriftens enkla och klara ord.

En dag kommer vår Herre tillbaka. *"Denne Jesus*

som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen." (v.11) Då ska han också hämta sina trogna hem till den rätta himmelska tillvaron. Fram till den dagen får vi tryggt leva under hans styrelse, i förvissning om hans faderliga nåd. Ty Kristus är med oss intill tidens ände.

Amen.

Bön: Herre Jesus Kristus, du Guds Son som på jorden för vår skull bar törnekronan och nu, som vår fullkomlige Frälsare, bär ärekronan på Guds högra sida. Från jordens dalar prisar vi dig, du vår ständige förebedjare hos Fadern.

Vi ber dig: Vidga över hela världen det rike du har grundat genom din seger på korset. Giv oss kraft att vara dina sändebud tills vi en gång med alla helgon får skåda din härlighet och sjunga ditt lov i himmelen. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.